

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Cap. XV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

11 יֵעָשׂוּ הַבַּחֲוָרִים : וַיְהִי כִּרְאוֹתֶם אוֹתוֹ וַיִּקְחוּ שְׁלִשִׁים

12 מֵרַעִים וַיְהִיו אִתּוֹ : וַיֹּאמֶר לָהֶם שִׁמְשׁוֹן אַחֲוֵדָה

נָא לָכֶם חִידָה אִם־הִגִּדְתֶּם תִּגְדוּ אוֹתָהּ לִי שְׁבַעַת

יְמֵי הַמִּשְׁתָּה וּמִצֵּאתֶם וּנְתַתִּי לָכֶם שְׁלִשִׁים סְדִינִים

13 וּשְׁלִשִׁים חֲלִפַת בָּגָדִים : וְאִם־לֹא תוּכְלוּ לְהִגִּיד לִי

וּנְתַתֶּם אִתְּכֶם לִי שְׁלִשִׁים סְדִינִים וּשְׁלִשִׁים חֲלִיפוֹת

14 בָּגָדִים וַיֹּאמְרוּ לוֹ חֲוֵדָה חִידָתְךָ וְנִשְׁמַעְנָה : וַיֹּאמֶר

לָהֶם מִה־אֲכַל יֵצֵא מֵאֲכָל וּמִעֵז יֵצֵא מִתּוֹק וְלֹא יִכְלוּ

15 לְהִגִּיד הַחִידָה שְׁלִשֶׁת יָמִים : וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי טו

וַיֹּאמְרוּ לְאִשְׁת־שִׁמְשׁוֹן פְּתִי אֶת־אִישְׁךָ וַיְגִד לָנוּ אֶת־

הַחִידָה פֶּן־נִשְׂרֹף אוֹתְךָ וְאֶת־בֵּית אָבִיךָ בְּאֵשׁ

16 הַלִּירְשָׁנוּ קִרְאתֶם לָנוּ הֲלֹא : וַתִּבְכֶּה אִשְׁת־שִׁמְשׁוֹן

עֲלֵיו וַתֹּאמֶר רַק־שָׁנְאַרְתָּנִי וְלֹא אֶהְבַּרְתָּנִי הַחִידָה

חֲדַתְהָ לְבָנִי עִמִּי וְלִי לֹא הִגַּדְתָּהּ וַיֹּאמֶר לָהּ הֲנִיָּה

17 לְאָבִי וּלְאִמִּי לֹא הִגַּדְתִּי וְלָךְ אֲגִיד : וַתִּבְכֶּה עֲלָיו

שְׁבַעַת הַיָּמִים אֲשֶׁר־הָיָה לָהֶם הַמִּשְׁתָּה וַיְהִי

בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְגִיד לָהּ כִּי הִצִּיקְתָּהּ וַתִּגַּד הַחִידָה לְבָנֵי

18 עַמָּה : וַיֹּאמְרוּ לוֹ אַנְשֵׁי הָעִיר בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי בְּטָרִם

19 יָבֵא הַחֲרֹסָה מִהַמְּתוֹק מִדְּבַשׁ וּמִה עֵז מֵאֵרִי וַיֹּאמֶר

לָהֶם לֹא חֲרַשְׁתֶּם בְּעַגְלָתִי לֹא מִצֵּאתֶם חִידָתִי :

20 וַתִּצְלַח עֲלֵיו רֹחַ יְהוָה וַיִּרַד אֲשֶׁקְלוֹן וַיִּךְ מֵהֶם שְׁלִשִׁים

21 אִישׁ וַיִּקַּח אֶת־חֲלִיצוֹתָם וַיִּתֵּן חֲחֲלִיפוֹת לְמַגִּידֵי הַחִידָה

וַיַּחַר אֶפְרוֹיִיעַל בֵּית אָבִיהוּ : וַתְּהִי אִשְׁת־שִׁמְשׁוֹן

לְמַרְעָהוּ אֲשֶׁר רָעָה לוֹ :

Invitatis ad nuptiale epulum a-nigma proponit.

Cajus illi mentem, per sponsam clam retectam.

Simsoni exponunt.

19 Ille verò castis quibusdam

Philistæis, ex ipsorum extrivis

sponsionis præmium victoribus perfolvit.

Cap. XV.

Simson intelligit uxorem, se absente, in alterius matrimonium conversisse.

22 וַיְהִי מִיָּמִים בִּימֵי קִצְרֵי הַחַיִּים וַיִּפְקֹד שִׁמְשׁוֹן אֶת־טו

אִשְׁתּוֹ בְּגָדֵי עֵזִים וַיֹּאמֶר אָבִיָּהּ אֵל־אִשְׁתִּי הַחֲדָרָה וְלֹא־

23 נָתַנּוּ אָבִיָּהּ לְבוֹא : וַיֹּאמֶר אָבִיָּהּ אָמֵר אִמְרָתִי כִּי־שָׁנָא

שָׁנְאַרְתָּהּ וַאֲתַנְנָהּ לְמַרְעָךָ הֲלֹא אַחֲוֵתָהּ הַקַּטְנָה

טוֹכָה

מס
14
ה
6
7
8
9
11
12
13
14
טו
16
17

3 טובה ממנה תהינא לך תחתייה: ויאמר להם שמשון
 4 נקיתיה הפעם מפלשתים כי עשה אני עמס רעה: וילך
 שמשון וילכד שלש מאות שועלים ויקח לפדים ויפן
 זנב אל זנבו וישם לפיד אחר בין שני הזנבות בתוך:
 הויבער אש בלפידים וישלח בקמורת פלשתים ויבער
 6 מגדרישוער קמה ועד כרם זית: ויאמרו פלשתים מי
 עשה זאת ויאמרו שמשון חתן התמני כי לקח את
 אשתו ויתנה למרעהו ויעלו פלשתים וישרפו אותה
 7 ואת אביה באש: ויאמר להם שמשון אם תעשון
 8 כזאת כי אם נקמתי בכם ואחר אחרל: ויך אותם
 שוק על ירך מכה גדולה וירד וישב בסעף סלע
 9 עיטם: ויעלו פלשתים ויחנו ביהודה
 י וינטשו בלחי: ויאמרו איש יהודה למה עליתם עלינו
 ויאמרו לאסור את שמשון עלינו לעשות לו כאשר
 11 עשה לנו: וירדו שלשת אלפים איש מיהודה אל
 סעף סלע עיטם ויאמרו לשמשון הלא ידעת כי
 משלים בנו פלשתים ומה זאת עשית לנו ויאמר להם
 12 כאשר עשו לי כן עשית להם: ויאמרו לו לאסרך
 ירדנו לתתך ביד פלשתים ויאמר להם שמשון השבעו
 13 לי פן תפגעו בי אתם: ויאמרו לו לאמר לא כי אסר
 נאסרך ונתנוך בידם והמת לא נמיתך ויאסרהו בשנים
 14 עבתיים חדשים ויעלוהו מן הסלע: הוא בא עד לחי
 ופלשתים הריעו לקראתו ותצלח עליו רוח יהוה
 ותהינה העברתים אשר על זרעותיו כפשתים אשר
 15 טו בערו באש וימסו אסוריו מעל דיו: וימצא לחי חמור
 16 מריה וישלח ידו ויקחה ויך בה אלף איש: ויאמר
 שמשון בלחי החמור חמור חמרתים בלחי החמור
 17 הכיתי אלף איש: ויהי ככלתו לדבר וישלך הלחי
 מידו

Unde do-
 lens, 300
 vulpibus
 captis, ar-
 dentes lam-
 pades ea-
 rum caudis
 illigat, at-
 que eas ho-
 stium agris
 immitit.

Isto damno
 profana
 gens com-
 mota, in
 Judaeorum
 agros seef-
 fundit.
 11 Qui istis
 incommo-
 dis compul-
 si, Simo-
 nem vin-
 ctum Phi-
 listais tra-
 diderunt.

15 Sed tra-
 ditus ruptis
 vinculis,
 arrepto offe-
 asini, quod
 casus obtu-
 lerat, mille
 ex hostibus
 prostravit.

מירו ויקרא למקום ההוא רמת לחי: ויצמא מאד 8
ויקרא אל יהוה ויאמר אתה נתת ביד עבדך את
התשועה הגדלה הזאת ועתה אמרת בצמא ונפלת
ביד הערלים: ויבקע אלהים את המכתש אשר בלחי 9
ויצאו ממנו מים וישת ותשב רוחו ויחי על כן ויקרא
שמה עין הקורא אשר בלחי עד היום הזה: וישפט את כ

Denique à labore sitiens, invocato Domino, ex osse quod mansu tenebat, aquam videt fluere.

ישראל בימי פלשתים עשרים שנה: וילך יו 10 א

Cap. XVI. Simson portas urbis Gaza emolitur, humeroque sublatas in vicino monte reponit.

שמשון עותה וירא שם אשה זונה ויבא אליה: לעזתים 2
לאמר בא שמשון הנה ויסבו ויארבו לו כל הלילה
בשער העיר ויתחרשו כל הלילה לאמר עד אור
הבקר והרגנהו: וישכב שמשון עד חצי הלילה ויקם 3
בחצי הלילה ויאחו בדלתות שער העיר ובשתי
המוזות ויסעם עם הכריח וישם על כתפיו ויעלם אל
ראש ההר אשר על פני הכרון: ויהי 4

Puellam Delilam amat.

אחרי כן ויאהב אשה בנחל שורק ושמה דלילה: ויעלו ת
אליה סרני פלשתים ויאמרו לה פתי אותו וראי במה
כחו גדול ובמה נוכל לו ואסרנוהו לענותרו ואנחנו
נתן לך איש אלף ומאה כסף: ותאמר דלילה אל 6

Illa blandimento muliebri ipsum aggreditur, virtutem suam uti prodat.

שמשון הגידה נג לי במה כחך גדול ובמה תאסר
לענותך: ויאמר אליה שמשון אם יאסרני בשבעה 7
יתרים לחים אשר לא חרבו וחליתי והייתי כאחד
האדם: ויעלו לה סרני פלשתים שבעה יתרים לחים 8
אשר לא חרבו ותאסרוהו בהם: והארב ישב לה בחדר 9
ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון וינתק את היתרים
כאשר ינתק פתיל הונערת בהריחו אש ולא נודע
כחו: ותאמר דלילה אל שמשון הנה התלת ביי 10
ותרבר אלי כזבים עתה הגידה נג לי במה תאסר:
ויאמר אליה אם יאסרוני בעבתיים חדשים אשר 11

Et saepe eludens eam.

לא